ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Г-ЖА J. КОКОТТ
представено на 10 декември 2009 година [1]

I — Въведение

1. Целта на Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества [2] (наричана по-нататък „Директивата Севезо II“) е защитата срещу риска от аварии при използването в промишлеността на някои вещества. Поради това в тази директива се изисква по-специално съставянето на планове за извънредни ситуации „вътре и вън от предприятието“ за предприятията, за които тя се прилага.

2. Комисията твърди, че испанските власти не са съставили планове за извънредни ситуации извън предприятието за всички обхванати от директивата предприятия. Испания поддържа, че не съществува срок, през който тези планове следва да бъдат съставени. Освен това все още не били съставени планове за извънредни ситуации в предприятието и не била получена информация от предприятията.

1 — Език на оригиналния текст: немски.

2 — ОВ L 10, 1997 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 8, в редакцията ѝ след изменение с Директива 2003/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2003 година за изменение на Директива 96/82 (ОВ L 345, 2003 г., стр. 97; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 20).

II — Правна уредба

3. Релевантните разпоредби относно плановете за извънредни ситуации се съдържат в член 11 от Директивата Севезо II:

„1. Държавите членки осигуряват за всички предприятия, за които се прилага член 9:

а) операторът да състави план за извънредни ситуации в предприятието относно мерките, които ще се вземат в него,

— за нови предприятия, преди започването на работата им,

— за съществуващи предприятия, които все още не са обхванати от

Директива 82/501/ЕИО, в срок от три години от датата, посочена в член 24, параграф 1,

— за съществуващи предприятия, които все още не са обхванати от Директива 82/501/ЕИО, три години от датата, посочена в член 24, параграф 1,

— за други предприятия, в срок от две години от датата, посочена в член 24, параграф 1,

— за други предприятия, две години от датата, посочена в член 24, параграф 1,

— за предприятия, които попадат впоследствие в приложното поле на настоящата директива, незабавно, и във всички случаи в срок от една година от датата, на която настоящата директива се прилага за въпросните предприятия, както е посочено в член 2, параграф 1, първа алинея.

— за предприятия, които попадат впоследствие в приложното поле на настоящата директива, незабавно, и във всички случаи в срок от една година от датата, на която настоящата директива се прилага за въпросните предприятия, както е посочено в член 2, параграф 1, първа алинея.

б) операторът да предостави на компетентните власти необходимата информация, за да им даде възможност да съставят планове за извънредни ситуации извън предприятието, в следните срокове:

в) определените за тази цел от държавите членки власти да съставят план за извънредни ситуации извън предприятието относно мерките, които се вземат извън него.

— за нови предприятия, преди започването на работата им,

2. Плановете за извънредни ситуации трябва да са изготвени с цел:

— да се задържат и контролират произшествията, така че да се сведе до минимум въздействието и да се ограничи вредата за човека, за околната среда и за имуществото,

— да се прилагат необходими мерки за защита на човека и на околната среда от въздействието на големи аварии,

— да се съобщава необходимата информация на обществеността и на засегнатите служби или власти в района,

— да се осигури възстановяване и почистване на околната среда след голяма авария.

Плановете за извънредни ситуации съдържат информацията, посочена в приложение IV.

3. Без да се засягат задълженията на компетентните власти, държавите членки гарантират, че вътрешните планове за действия при извънредни ситуации, предвидени в настоящата директива, са изработени след консултация с персонала, който работи в предприятието, включително съответният персонал, който работи на дългосрочен договор като подизпълнител, и че обществеността е консултирана по външните планове за действие при извънредни ситуации, когато се изготвят или актуализират.

4. Държавите членки осигуряват плановете за извънредни ситуации вътре и вън от предприятието да се преразглеждат, проверяват и, когато е необходимо, ревизират и актуализират от операторите и определените власти на подходящи интервали от време, но не по-дълги от три години. Преразглеждането отчита промените, които са настъпили във въпросното предприятие, [в съответните спасителни служби,] новите технически познания, както и познанията относно реагирането при големи аварии.

4а. […]

5. […]

6. Компетентната власт може да реши, като обоснове решението си, с оглед на информацията, съдържаща се в доклада за безопасност, представянето на план за извънредна ситуация извън предприятието съгласно параграф 1, да не се прилага.“

4. В съответствие с член 24, параграф 1 и член 25 от нея Директивата Севезо II е трябвало да бъде транспонирана до 3 февруари 1999 г.

III — Производство и искания на страните

5. Съгласно доклад на Комисията относно прилагането на Директивата Севезо II[3] в Испания, както и в други държави членки, в края на 2002 г. не са били съставени всички необходими планове за извънредни ситуации извън предприятието по смисъла на член 11, параграф 1, буква в). След допълнително искане на Комисията, през 2006 г. Испания я уведомява, че са били съставени само 35,2 % от всички необходими планове за извънредни ситуации извън предприятието.

6. Ето защо Комисията прави извод, че Испания не е изпълнила задълженията си по член 11 от Директивата Севезо II, и на 23 март 2007 г. ѝ изпраща официално уведомително писмо, като я приканва да представи становището си. Тъй като съгласно отговора от 25 юни 2007 г. някои планове за извънредни ситуации извън предприятието все още не са били изготвени, на 23 октомври 2007 г. Комисията изпраща мотивирано становище на Испания, като я задължава да преустанови нарушението на общностното право в срок от два месеца, който е окончателен.

7. След разглеждане на отговора на Испания от 19 януари 2008 г. Комисията запазва становището си по въпроса и предявява настоящия иск.

3 — Проект на доклада за прилагането на Директива 96/82/ЕО относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества за периода 2000—2002 г., http://ec.europa.eu/environment/seveso/pdf/report_de.pdf, налице към 12 ноември 2009 г.

8. Комисията моли Съда:

— да приеме за установено, че като не е съставило планове за извънредни ситуации извън предприятието за всички предприятия, за които се прилага член 9 от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 11, параграф 1, буква в) от тази директива;

— да осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

9. Испания моли Съда:

— да отхвърли настоящия иск и

— да осъди институцията ищец да заплати съдебните разноски.

IV — От правна страна

10. Съгласно член 11, параграф 1, буква в) от Директивата Севезо II компетентните власти на държавите членки трябва да съставят за всички предприятия, за които се прилага директивата, план за извънредни ситуации извън предприятието относно мерките, които се вземат извън него.

11. При все това Испания твърди, че неизготвените планове за извънредни ситуации извън предприятието все още не следвало да бъдат съставяни. Член 11, параграф 1, буква в) от Директивата Севезо II не определя никакъв конкретен срок за съставянето на планове за извънредни ситуации извън предприятието.

12. Когато в дадена директива не е предвиден конкретен срок за транспонирането ѝ, по принцип се прилага общият срок за транспониране[4] При все това двете страни с право се позовават на член 11, параграф 1, буква б) от Директивата Севезо II, който дава на операторите на предприятията дълги срокове, през които да предоставят необходимата информация за изготвяне на плановете за извънредни ситуации извън предприятието. Следователно плановете за извънредни ситуации извън

4 — Вж. Решение от 2 август 1993 г. по дело Комисия/Испания (C-355/90, Recueil, стр. I-4221, точка 11) относно установяването на специални защитени зони за птици.

предприятието не могат да бъдат съставени, преди да е получена информацията.

13. Комисията приема, че задължението за съставяне на планове за извънредни ситуации извън предприятието е свързано със сроковете за предоставяне на необходимата информация.

14. Разбира се, сроковете по член 11, параграф 1, буква б) от Директивата Севезо II не могат да бъдат приложени непосредствено към член 11, параграф 1, буква в) от нея. Това е така, защото компетентните власти се нуждаятот достатъчно време след получаване на информацията, през което да съставят план за извънредни ситуации извън предприятието.

15. Поради това в директивата не е определен ясен срок за съставянето на плановете за извънредни ситуации извън предприятието.

16. Въпреки това член 11, параграф 1, буква в) от Директивата Севезо II съдържа безусловно задължение за държавите членки, което е изключително важно за целите на директивата. Освен това, както е предвидено изрично в член 41, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, публичните власти трябва да изпълняват своите задължения в разумен срок съгласно принципа на добрата администрация, който държавите членки също трябва да зачитат при прилагане на общностното право[5]. Следователно държавите членки не могат неправомерно да забавят съставянето на плановете за извънредни ситуации извън предприятието[6].

17. Поради това е необходимо да се определи какъв е подходящият период за съставяне на план за извънредни ситуации извън предприятието. По общо правило това следва да бъде определено въз основа на всички фактически обстоятелства[7]. Въпреки възможността конкретните обстоятелства по случая да имат значение в това отношение[8], Комисията по принцип може убедително да докаже твърдение за нарушение на национално равнище, като се позове на статистическа информация. Когато тя действа по този начин, частните случаи трябва да се разглеждат само

5 — Решение от 21 юни 2007 г. по дело Laub (C-428/05, Сборник, стр. I-5069, точка 25).

6 — В този смисъл Съдът вече е приел в Решение от 12 март 2009 г. по дело Комисия/Гърция (C-289/08), Решение по дело Комисия/Белгия (C-342/08), Решение от 2 април 2009 г. по дело Комисия/Австрия (C-401/08) и в Решение от 15 октомври 2009 г. по дело Комисия/Португалия (C-30/09), че съответните държави членки са нарушили член 11 от Директивата Севезо II, тъй като не за всички предприятия са били съставени планове за извънредни ситуации извън предприятието.

7 — Относно подходящата продължителност на съдебното производство вж. Решение от 16 юли 2009 г. по дело Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland/Комисия (C-385/07 P, Сборник, стр. I-6155, точка 181 и цитираната съдебна практика), Решение от 3 септември 2009 г. по дело Papierfabrik August Koehler/Комисия (C-322/07 P, C-327/07 P и C-338/07 P, Сборник, стр. I-7119, точка 144 и цитираната съдебна практика). Що се отнася до разглеждането на подходящия срок за изпълнението на съдебно решение в производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, вж. Решение от 4 юни 2009 г. по дело Комисия/Гърция (C-568/07, Сборник, стр. I-4505, точка 51 и сл.).

8 — Вж. в тази връзка цитираните в бележка под линия 7 решения относно продължителността на съдебното производство.

когато защитата на държавата членка се основава върху частни случаи.

18. В настоящия случай е безспорно, че в Испания от много години не за всички обхванати от директивата предприятия са налице необходимите планове за извънредни ситуации извън предприятието. Вярно е, че данните не са достатъчно подробни, за да позволят да бъде установено в кои случаи сроковете за предоставяне на необходимата информация по член 11, параграф 1, буква б) от Директивата Севезо II вече са изтекли. В своя защита обаче Испания не изтъква довода, че периодът за съставяне на планове за извънредни ситуации извън предприятието не е бил достатъчен. Поради това трябва да бъде прието, че е имало достатъчно време за съставянето на тези планове за извънредни ситуации.

19. Испания по-скоро твърди, че плановете за извънредни ситуации извън предприятието не са били съставени, тъй като компетентните власти първо трябвало да изчакат да получат плановете за извънредни ситуации в предприятието и информацията от предприятията. В отговор на това твърдение следва да се приеме, че без предприемането на тези стъпки от предприятията плановете за извънредни ситуации извън предприятието не могат да бъдат съставени.

20. При все това съгласно член 11, параграф 1, букви а) и б) от Директивата Севезо II държавите членки са задължени да осигурят, че предприятията ще изпълнят задълженията си в срок[9]. Испания не може да обоснове липсата на своевременно съставяне на планове за извънредни ситуации извън предприятието с обстоятелството, че не е изпълнила свое предходно задължение.

21. Следователно искът трябва да бъде уважен.

V — По съдебните разноски

22. По силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

9 — Вж. Решение по дело Комисия/Португалия (посочено в бележка под линия 6, точка 17).

VI — Заключение

23. Ето защо предлагам на Съда:

1. Да приеме за установено, че като не е съставило планове за извънредни ситуации извън предприятието за всички предприятия, за които се прилага член 9 от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 11, параграф 1, буква в) от тази директива.

2. Да осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.